

GIANCARLO LAMBERTI: **ZKUŠENOST** **Z KOMUNÁLU** **JE EXTRÉMNĚ** **DŮLEŽITÁ**

Giancarlo Lamberti kandiduje na 11. místě kandidátky koalice Spolu v Praze. Je předsedou TOP 09 v Praze 1 a také předsedou finančního výboru a zastupitelem této městské části. Je dobrovolný hasič, muzikant a je mu 27 let. „Chci prosazovat rozumnou politiku bez bizáru. Ve volném čase pařím na PS5 a makat rukama se nebojím, protože jsem dobrovolný hasič a pomáhal jsem během povodní,“ napsal o sobě Giancarlo v medailonku do ankety projektu 30 pod 30. My jsme se mladého šéfa TOP 09 v Praze 1 zeptali, co ho ke vstupu do politiky motivovalo.

Kdy jste se začal zajímat o politiku a kdo za to mohl?

Aktivně, tuším, od šestnácti a mohla za to asi do jisté míry moje maminka, která mě k tomu, nechci říct naváděla, ale postupně mi toho vysvětlovala čím dál tím víc. A mě to chytlo. Pak jsem se začal zajímat víc sám, začal jsem si hledat zdroje a různé názory a dělal si z toho nějaký objektivnější obrázek. Takže to byl pro mě ten hlavní start a impuls. V osmnácti jsem pak začal přemýšlet o tom, že bych chtěl jít do politiky aktivně. Protože jsem pravicově nebo středopravicově orientovaný, tak jsem uvažoval, jestli zvolit TOP 09, nebo ODS. Ale vyhrála TOP 09, a to díky Schwarzenbergovi a Kalouskovi. Tam to bylo poměrně jednoduchý.

Takže jste si pak i odžil prezidentskou kampaň v roce 2013? To byste nebyl první, pro koho to byl impuls, aby se zajímal o politiku...

Jenom jako student, nebo tehdy ještě žák. Ale viděl jsem všude ty placky se Schwarzenbergem jako panákem, což mi přišlo hrozně cool, a i Topka mě tehdy hodně oslovila. Podle mě tehdy dokázala lidi zaujmout a dát jim i prostor. Což pro mě bylo zásadní, abych do té politiky nešel jen tak pro nic za nic a dokázal věci měnit k lepšímu.

Jak potom konkrétně vypadalo vaše sblížování s TOP 09?

Pamatuji si, že jsem vyplnil přihlášku a vyrazil s ní na kancelář v Praze 1. A začalo to velmi hezkou momentkou, kdy jdu do kanceláře a před ní potkám jednoho kluka, jak stojí, kouří cigaretu a říká „Zdar, co seš zač?“. Tak jsem mu řekl, kdo jsem, proč tam jsem a že chci podat přihlášku. No a k tomu jsem začal vyprávět o topce, její výhody i nevýhody. A on mi to tehdy přiblížil mnohem víc a říkal: „Tak jo, jdeš do toho?“ A já říkal, že jo. Tak jsem to podal. No a po nějakém čase se mi ozvali z kanceláře a šel jsem na pohovor. Ten pohovor byl s tehdejší starostou Prahy jedna Oldřichem Lomeckým...

Ten byl pak po soudech popotahován kvůli prodeji městského bytu pod cenou...

Ano, mně bylo tehdy osmnáct let a hned takový zážitek. A do jisté míry je to asi i ironické, protože já jsem se pak stal předsedou topky na Praze 1 po něm, když mi bylo jednadvacet let. Tím jsem snad i nastartoval, řekněme, trošku liberálnější křídlo té strany na Praze 1 a hlavně i ten refresh lidí, aby tu byla politika obecně víc otevřená.

Praha 1 má nyní starostku Terezii Radoměřskou z TOP 09. Máte k sobě na radnici tedy blízko?

Velmi, velmi. My jsme pracovně vlastně jako jedna ruka. A to je vlastně další hezký příběh. Ona je totiž v TOP 09 snad od jejího založení, protože je i příbuzná s Karlem Schwarzenbergem. A hrozně hezký bylo, že my jsme se s ní trochu skamarádili v době, kdy já jsem vstoupil do topky.

Pak jsem to byl zase já, kdo ji motivoval, aby do toho politického života šla víc. Když pak proběhla volba předsedy na Praze 1, tak jsem chtěl, aby byla moje místopředsedkyně. A ona do toho šla. To byl podle mě i ten moment zlomu, který se pak projevil u komunálních voleb v roce 2022, kdy po mně jako předsedovi očekávali, že budu kandidovat na starostu. Ale mně bylo v té době nějakých 25 let a říkal jsem si, že je to sice hezká výzva, že už mám i nějaké zkušenosti v politice, ve které se pohybuji od 18 let, ale rozhodně ne takové, abych dokázal dělat poctivě a se vším všudy starostu tak významné části hlavního města. A věděl jsem, že jsou i v naší straně lidi vhodnější, kteří mají větší zkušenosti.

A pamatuji si, že jsme byli s dnes už paní starostkou na balkoně v kanclu a tam jsem ji jako přemlouval, ať je v těch komunálních volbách lídryní ona

Chtěl bych upozornit na stěžejní fenomén, na který si voliči čím dál víc zvykají, a tomu fenoménu se říká kroužkování. Pokud se toho mladí voliči chytí, tak nás to může ještě překvapit.

a kandiduje na starostku. Ona to vůbec nečekala. Překvapilo ji to a potěšilo zároveň. Tady někde jsme si podali ruku, spolu chycení, spolu pověšení, s nadsázkou samozřejmě, a od té doby je můj nejbližší parťák v topce na Praze 1 a hrozně si jí, za to, co dělá, vážím. A líbí se mi i to, že zůstala stejná. Je úplně stejná jako předtím, než do té funkce šla. Nic negativního se s její hlavou nestalo.

Takže na cigaretě se řešil váš vstup do TOP 09 i kandidatura na starostku na Praze 1. Ona je vlastně pravda, že to zásadní se v politice řešovalo u cigaret...

No, v našem případě už to byly ty elektronické, na které hodně kuřáků přešlo.

Co jste říkal na to, když šla TOP 09 v roce 2021 do koalice Spolu?

Mě ten moment vlastně hrozně potěšil. Já u sebe, ale i u svých známých v okolí vnímám tu roztržitost, že spousta lidí buď volí nás, pak třeba ODS nebo, řekněme, ty středopravicové strany. A kolikrát mají chuť to hodit tomu i tomu, ale ono to nejde. Takže v momentě, kdy přišla ta příležitost, že se udělá volební koalice s cílem porazit Andreje Babiše a vrátit do politiky prozápadní a proevropský směr, základní slušnost, tak mě to velmi potěšilo. Byl jsem za to rád a vidím ten smysl i dneska. Mě samotného totiž stoupající preference například koalice JO! kolem SPD děsí. Stejně tak mě děsí preference Stačilo! nebo obecně komunistů a i ta nadále trvající podpora Andreje Babiše.

Jejich voliči se zase děsí Fialovy vlády. Proč pak ale udržovat ty jednotlivé strany, které ve Spolu jsou?

Já to vnímám tak, že ta koalice jako taková funguje, že se na mnoha věcech shodneme. Musím ale přiznat, že jsem to například i já, kdo dovnitř strany říká, že ta koalice má smysl a pojďme v ní pokračovat dál, ale nezapomínejme u toho, že my jsme stále TOP 09. Nejsme malý bratříček ODS. Máme svoje lidi, svoje hodnoty. V něčem se pořád lišíme. Nezapomínejme na to a já bych byl nerad, aby se ta značka, která se vybuďovala, v tomhle koaličním seskupení ztratila. Protože podle mě furt má na české politické mapě místo. A byl bych i rád, kdyby byla víc vidět. To se dá dělat právě prosazováním těch našich politik.

V čem se tedy TOP 09 od ODS liší? Napadá mě snad jen euro...

Euro je jedno z těch témat. Druhé téma, které je pro mě třeba blízké, je téma cestovního ruchu, jde například o regulaci Airbnb. Já jsem z Prahy 1, takže pro mě je to téma stěžejní. Já bych byl třeba rád, aby předtím, než vznikne státní registr eTurista, který bude vydávat licence umožňující ubytovací služby, tak aby člověk, který nabízí Airbnb, doložil, že má kolaudaci k ubytovacím službám. A u toho třeba vnímám, že část ODS na to má jiný názor. Takže určité rozdíly mezi těmi stranami jsou a najdeme jich určitě víc.

Kdybyste chtěl teď někoho mladého přilákat k TOP 09, co byste mu řekl? Proč by se měl hlásit zrovna do téhle strany?

Myslím si, že jsme strana, která má pořád co nabídnout a nebojí se dát prostor právě mladým lidem. Tím příkladem můžu být koneckonců já sám. Pokud člověk chce, má vůli a vytrvalost, tak se může prosazovat a realizovat nějaké věci, které dávají smysl. A to už třeba i na té komunální úrovni. Já, když mám pohovory s lidmi, tak se jich vždycky ptám, co chtějí v životě dělat. Pak jim podle toho i nabízím, že můžou být účastníky našich komisí nebo skupin v rámci TOP 09 a bavit se o konkrétních věcech. Bez toho, aby byli na začátku členy.

Tam se pozná ta motivace, což je taky jako důležitý faktor. Ale hlavně bych je do TOP 09 zval kvůli tomu, že jsme za mě parta fajn lidí a máme furt docela bohatou členskou základnu. Nejsme teda největší strana, co se týká členů, to rozhodně ne. Ale máme hlavně aktivní členy, kteří přicházejí s vlastními nápady. Teď jsme řešili v rámci připomínky Karla Schwarzenberga, že bychom po něm přejmenovali náplavku, jmenovala by se náplavka Karla Schwarzenberga. My jsme o tom uvažovali na Praze 1 i se starostkou a pak přišel jeden z členů s tím, že to tedy uděláme. On se pak stal autorem petice, obepisoval další lidi, získával podporu a celé to z velké části odmakal. My jsme stáli za ním a pomáhali mu. Dneska je to schválené magistrátní komisí s tím, že to bude nábreží Karla Schwarzenberga, a Google už dokonce náplavku po Karlu Schwarzenbergovi přejmenoval, takže se to nejspíš stane. A je to zásluha našeho člena, kterému jsme na to dali prostor a zázemí.

Myslíte, že je zkušenost ze zastupitelstva nebo obecně z komunální politiky důležitá pro tu celostátní?

Extrémně důležitá. Já to už i dneska na jednotlivých poslancích, kteří byli zvoleni do Sněmovny se zkušeností ze zastupitelstva, nebo přímo „z ulice“, prostě poznám. Je tam zásadní rozdíl v tom, jak tu politiku dělají.

Kolik by ve vaší ideální představě mělo být v nové Sněmovně poslanců pod třicet let?

Posledně byli vlastně tři. A teď už tam není pod třicet nikdo. A to bylo a je zatraceně nízké číslo, až absurdně nízké číslo. Za mě to je blbě, protože mladá generace

potřebuje mít svého zástupce, který nám rozumí, má k nám blízko v jednotlivých věcech. Když řeknu například téma bydlení, tak jsou v tom přece koneckonců mladí kandidáti autentičtější než ti, kteří mají barák a dva byty.

Já třeba žádný majetek nevlastním, nemám žádný byt ani polnosti. A samozřejmě bych taky rád jednoho dne měl svůj byt. Ale vím, že v současných cenách za metr čtvereční zvlášť ve městech to bude ještě hodně dlouhá etapa na hodně dlouhou dobu. Proto si myslím, že kdyby bylo ve Sněmovně víc lidí, kteří tyhle problémy sdílí, tak by se to téma mnohem aktivněji řešilo. Co se týká ideálního počtu mladých poslanců, tak já bych byl rád, kdyby jich těch, co jim je pod třicet, bylo alespoň patnáct.

Což tedy není třicet, ale je to pětkrát víc než posledně...

No, třicet by bylo úplně ideální. Kdyby jich bylo třicet, tak bych tleskal. Když ale vidím stávající preference a já nekoukám jen na ty celostátní, tak bych chtěl upozornit na stěžejní fenomén, na který si voliči čím dál víc zvykají, a tomu fenoménu se říká kroužkování. Pokud se toho mladí voliči chytí, tak nás to může ještě překvapit.

Takže já těch patnáct pod třicet budu považovat za úspěch, a kdyby bylo těch třicet, tak to bude grandiózní úspěch. A podle mě to není zase tak nemožné.

Co byste řekl těm mladým lidem, kteří k volbám jít nechtějí?

Že to je strašná škoda. Volby, a tyhle sněmovní obzvlášť, ovlivní život ve velké míře nám všem. Znít to možná jako klišé, ale je to opravdu jednoduše tak, zda my mladí chceme, aby o tom, co se s námi bude dít, rozhodoval někdo bez nás, nebo jestli chceme svým hlasem přispět k tomu, jak si my myslíme, že by ta země měla jít dál. Každý hlas je tu podstatný. A historie nám ukazuje, co se může stát, když budeme mlčet a nebudeme aktivní. To pak celá společnost může jít směrem, který bychom si nedokázali představit a nikdy bychom si ho představovat nechtěli.

